

ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΣ ΛΟΓΟΣ
ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ & ΑΛΜΥΡΟΥ κ.κ. ΙΓΝΑΤΙΟΥ,
ΩΣ ΤΟΠΟΤΗΡΗΤΟΥ ΤΗΣ Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΛΑΡΙΣΗΣ & ΤΥΡΝΑΒΟΥ,
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΞΟΔΙΟΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ
ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΛΑΡΙΣΗΣ & ΤΥΡΝΑΒΟΥ
ΚΥΡΟΥ ΙΓΝΑΤΙΟΥ

Σάββατο, 14 Ιουλίου 2018.

«Μακάριοι οί νεκροί οί ἐν Κυρίῳ ἀποθνήσκοντες ἀπ’
ἄρτι...ἵνα ἀναπαύσωνται ἐκ τῶν κόπων αὐτῶν· τά γάρ ἔργα
αὐτῶν ἀκολουθεῖ μετ’ αὐτῶν» (Ἀποκ. ιδ’ 13)

Μακαριώτατε σεπτέ Προκαθήμενε τῆς Ἀγιωτάτης
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κ.κ. Ἱερώνυμε,
Σεβασμιώτατοι Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς,
Ἐντιμότατοι ἐκπρόσωποι τῶν τοπικῶν ἀρχῶν,
Πενθηφόρε κλῆρε καί λαέ τῆς χηρευσάσης αὐτῆς Ἱ.
Μητροπόλεως.

Τή νύχτα τῆς 26ης Ἰουνίου ἐξεδήμησε πρὸς Κύριον, τόν
ὁποῖον παιδιόθεν ἐπόθησε καί μέ ζῆλο διακόνησε ἕως ἐσχάτης
του ἀναπνοῆς, ὁ προσφιλέστατος ἐν Χριστῷ Ἀδελφός κυρός
Ἰγνάτιος, ρέκτης καί φιλόστοργος Πνευματικός Πατέρας καί
Ποιμενάρχης, ἐπί 24ετία, τῆς θεοσώστου αὐτῆς Ἐπαρχίας.

Μέ βαθειά συγκίνηση καί κατ’ ἄνθρωπον ὀδύνη, ὡς
τοποτηρητής τῆς χηρευσάσης Μητροπόλεως Λαρίσης καί
Τυρνάβου, προσέρχομαι νά ἀπευθύνω τόν τελευταῖο
χαιρετισμό στόν ἐκδημήσαντα Ἐπίσκοπο, πού ὑπῆρξε, ἐμοῦ
μέν προσωπικῶς, συμπρεσβύτερος, συνεπίσκοπος, φίλος,
ἀδελφός, συνοδοιπόρος, πρότυπο ἀρετῆς καί παράδειγμα πρὸς

μίμησιν, κόσμημα δέ καί σέμνωμα τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ μακαριστός δέν «ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς». Δέν ἐξεδήμησε «ἐν πολιᾷ γήρως». Κατά τὰ 24 ἔτη, ὅμως, στην διάρκεια τῶν ὁποίων ποιίμανε τήν ἐκλογάδα του, ἔδωσε τό στίγμα τοῦ ἁγίου ἐπισκόπου, μέ φρόνημα χριστοκεντρικό, φρόνημα ἀγάπης, καταλλαγῆς καί ἐνότητος· «τά δέ ἔργα του ἀκολουθεῖ μετ' αὐτοῦ».

Ἡ ἀρχιερατεία του ὑπῆρξε πολυκύμαντος. Μέσα, ὅμως, στήν τρικυμιώδη θάλασσα τῶν περιστάσεων, ἀνεδείχθη ἄξιος κυβερνήτης, ἐπιβαλλόμενος ὄχι μέ τό ἀγέρωχο καί τό ἐξουσιαστικό, ἀλλά μέ τίς εὐαγγελικές ἀρετές του, οἱ ὁποῖες τόν ἀνέδειξαν ὄντως εἰκόνα τοῦ Ἀρχετύπου, τοῦ Πράου καί Ταπεινοῦ τῆ καρδία Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ὁ ἀείμνηστος Ἱεράρχης σφυρηλατήθηκε καθ' ὅλη τή διάρκεια τῆς Ποιμαντορίας του ὡς σίδηρος ἐπί τοῦ ἄκμονος. Μέ ἄκρα ὑπομονή, μέ ἀπαράμιλλη καρτερία, μέ πρωτοφανῆ συγχωρητικότητα, μέ χριστομίμητο ταπείνωση, ἦρε τούς ποικίλους καί βαρυτάτους ὁμολογουμένως σταυρούς, τούς ὁποίους ὁ Ἅγιος Θεός, μέσα στήν παγγνωσία καί παναγαθότητά Του, ἔκρινε σκόπιμο νά τοῦ ἀναθέσει. Ἰλαρός, προσιτός, φιλότεκνος, ἐλεήμων, ἐπιεικής, ἄκακος, ἔθεσε κάτω ἀπό τήν σκέπη τῆς θερμῆς του ἀγάπης καί ἐντός τῆς πατρικῆς του καρδίας τούς πάντες ἀνεξαιρέτως.

Διῆλθε ἐργαζόμενος τό ἔργο τοῦ Χριστοῦ ἀθόρυβα, δημιουργικά, ἀνεπίφθονα, μέ ὀρθόδοξο ἦθος, μέ σεμνότητα, μέ

ιεροπρέπεια. Προσέφερε μέ αφθονία στό ποιμνιό του τήν στερεά πνευματική τροφή τῆς Λατρείας καί τοῦ Θεοῦ λόγου, καί τήν ἔμπρακτη μαρτυρία τῆς ἀγάπης. Διῆλθε εὐεργετῶν, προσάγων στόν Θεό ψυχές σεσωσμένες καί ἐργαζόμενος ἐν ταπεινώσει, ὥστε τήν τοπική αὐτή Ἐκκλησία νά καταστήσει τμήμα τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ, ταμεῖο τῶν καρπῶν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Γιά τήν ὁμορή του Μητρόπολη τῆς Δημητριάδος ὁ αἰμίνηστος Ἱεράρχης κατέστη ὄντως μιά μεγάλη εὐλογία. Κοντά του, ὡς νεώτερος ἐπίσκοπος, γεύθηκα τόν πλατυσμό τῆς ἀγάπης, σέ μιά φιλάδελφο συμπόρευση πλήρη κατανοήσεως, εὐγενείας, πνευματικῆς ἀρχοντιᾶς. Ἡ ἀπλή ὁμωνυμία μας ἔγινε ὁμοψυχία καί ὁμογνωμία. Ἡ σεπτή καί τόσο δοκιμασμένη μορφή του ὑπῆρξε στηλογραφία ἐφαρμοσμένου εὐαγγελικοῦ βίου καί, ὅπως προεῖπα, πρότυπο καί ὑπόδειγμα.

Στό τελευταῖο του ἄθλημα, αὐτό τῆς ὀδυνηρᾶς ἀσθενείας, κυριολεκτικῶς διέπρεψε. Ἦρε τόν σκόλοπα τῆς σαρκός μέ ἀνδρεία καί μέ τό ὄμμα τῆς ψυχῆς σταθερά προσηλωμένο πρός τά ἄνω, πρός τήν αἰώνιον καί μένουσαν πόλιν. Λαμπρύνθηκε ὡς χρυσός ἐν χωνευτηρίῳ καί τελειωθείς ἀποθησαυρίσθηκε πλέον στά ταμεῖα τοῦ Οὐρανοῦ.

Προσφιλέστατε Ἅγιε Ἀδελφέ μας, συλλειτουργέ καί συνεπίσκοπέ μας. Ἐσπειρες ἐν δάκρυσι θέρισε τώρα ἐν ἀγαλλιάσει τά δράγματα τῶν πολλῶν κόπων σου. Στά ὀλίγα φάνηκες πιστός· στά πολλά θά σέ καταστήσει ὁ Δίκαιος Κριτής. Πορεύου ἐν εἰρήνῃ καί χαρᾷ πρός τά θεῖα σκηνώματα. Σέ

συνοδεύουν οί όλοκάρδιες εϋχές τῆς σεπτῆς Ἱεραρχίας, τήν
όποία λάμπρυνες μέ τόν ἀκηλίδωτο βίο σου, τοῦ κλήρου καί τοῦ
λαοῦ τῆς Ἐπαρχίας σου, ὅλων τῶν πνευματικῶν σου τέκνων,
πού γεύθηκαν τόν πλοῦτο τῆς ἀγάπης σου. Συνηγοροῦν ὑπέρ
σοῦ οί ἀδιάλειπτοι ἀγῶνες, οί ἀγωνίες, τά δάκρυα καί οί
στεναγμοί σου ὑπέρ τοῦ ποιμνίου σου καί ὑπέρ ὀλοκλήρου τῆς
Ἐκκλησίας. Εἴσελθε στήν χαρά τοῦ Κυρίου σου, γιά νά λάβεις
τόν ἀμαράντινο στέφανο, «ὄν ἐπηγγείλατο Κύριος τοῖς
ἀγαπῶσιν αὐτόν».

Τῆς Αρχιερωσύνης σου μνησθεῖη Κύριος ὁ Θεός,
ἀξιομακάριστε καί ἀείμνηστε Ἀδελφέ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ Αὐτοῦ,
εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.